

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718202220
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5718202220.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. Š. P. XXXX/X, T., proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin, č.k. 5Csp/107/2018-104 zo dňa 06. decembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 214,92 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponecháva rozsudok nedotknutý.

Žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 214,92 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2) Nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie, zaplatenia ktorého sa domáha voči žalovanému v tomto konaní posudzoval len v súvislosti s rozhodnutím Okresného súdu Martin č.k. 15C/489/2015-227 zo dňa 31.05.2017 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline č.k. 8Cp/373/2017-354 zo dňa 28.03.2018, ktorým súd určil zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500081739, uzavretú medzi žalobcom a žalovaným za bezúročnú a bez poplatkov a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 21,01 eur. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ, žalobou o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a vydanie bezdôvodného obohatenia, v rámci konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 15C/489/2015 úspešne uplatnil porušenie povinnosti žalovaného pri uzatváraní zmluvy o úvere č. 8500081739, ktorá v zmysle rozhodnutia v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu neobsahovala náležitosti predpísané zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého žalobcovi. Podmienka úspešného uplatnenia práva alebo povinnosti podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov na súde tak bola v tomto prípade žalobcom jednoznačne splnená. Čo sa týka námietky premlčania mal za to, že o úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej osobitným zákonom možno hovoriť až po právoplatnosti rozhodnutia

súdu, ktorý toto porušenie vo svojom rozhodnutí konštatuje. Z konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 15C/489/2015 zistil, že žalobcovi bola na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500081739 reálne poskytnutá suma úveru vo výške 405,- eur s tým, že žalobca mal žalovanému vrátiť sumu poskytnutého úveru spolu s príslušenstvom spolu vo výške 619,92 eur. Keďže nad rámec poskytnutej istiny úveru by žalovanému zaplatil sumu 214,92 eur, túto sumu považoval za ujmu, ktorá mohla byť porušením povinnosti žalovaného žalobcovi spôsobená, pričom vo zvyšku žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. Vzhľadom na to, že nemal preukázaný vznik trov konania žalobcu, nárok na náhradu trov konania mu nepriznal.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý ho napadol v časti uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie a v časti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a podanú žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Z písomností žalobcu vyplýva spôsob jeho prezentácie a jeho myšlienok, ktorý je obsahovo vulgárnou komunikáciou. Na mieste je dôvodná pochybnosť, či v súvislosti s takouto vlastnou prezentáciou a konaním žalobcu ako „spotrebiteľa“ zodpovedá účelu zákona, aby mu vznikol vôbec nárok na finančné zadosťučinenie. Postup žalobcu, ktorý od každého ním iniciovaného konania odvodzuje uplatňovanie primeraného finančného zadosťučinenia odporuje účelu ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Pre záver, že obsah rozsudku OS Martin vo veci 15C/489/2015 preukazuje porušenie práva ustanoveného s cieľom ochrany spotrebiteľa, je potrebné určiť toto právo presne, teda konkrétne a v súvislosti s ním mať za preukázané, že svojím významom je natoľko zásadné, že jeho porušenie zakladá nárok na finančné zadosťučinenie. Žalobca odôvodnil žalobu pociťovaním ujmy, čo však nebolo preukázané žiadnym dôkazom. Ďalej namietal hypotetickosť súdom uvádzaných skutočností, ktorými zdôvodnil výšku zadosťučinenia.

4) Žalobca sa k odvolaniu vyjadril v tom zmysle, že ho v celom rozsahu popiera s tým, že žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

5) Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 214,92 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj vo výroku o trovách konania, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti, t. j. vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol, ponechal rozsudok nedotknutý.

7) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

8) Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalovaný, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie a následne dospel k správny skutkovým a právnym záverom.

9) Pokiaľ žalovaný argumentoval, že v napadnutom rozhodnutí nebolo uvedené, že bolo porušené právo žalobcu a ani ho nekonkretizuje, je potrebné dodať, že nárok žalobcu sa opiera o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého poslednej vety spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predmetné ustanovenie nepodmieňuje uplatnenie práva na finančné zadosťučinenie iba v prípade, že bolo porušené právo spotrebiteľa. Z tohto ustanovenia rovnako nevyplýva, že porušené právo alebo povinnosť musí byť svojím významom zásadné, aby jeho porušenie založilo nárok na finančné zadosťučinenie, ako sa to snaží navodiť žalovaný v odvolaní. V danom prípade nedošlo k porušeniu práva, ale k porušeniu povinnosti zo strany

žalovaného, ktorú skutočnosť správne vyhodnotil súd prvej inštancie. Žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 15C/489/2015 úspešne uplatnil porušenie povinnosti žalovaného z dôvodu, že zmluva o úvere č. 8500081739 neobsahovala obligatórne náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f), písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., čím je nutné predmetnú zmluvu považovať za bezúčinnú a bez poplatkov.

10) Z dôvodu, že vyššie uvedené ustanovenie nestanovuje výšku primeraného finančného zadosťučinenia, je na voľnej úvahe súdu, akú výšku primeraného finančného zadosťučinenia určí. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne vysvetlil úvahy, ktorými sa spravoval pri rozhodovaní o výške priznanej náhrady s tým, že pri svojom rozhodovaní prihliadol na podmienku primeranosti.

11) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v ňom úspech, mal by mať aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Zo spisového materiálu však nevyplývajú trovy odvolacieho konania žalobcu, a preto mu súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

12) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).